

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Ismeria Equitum suauibus verbis plurimum commota petit sibi eis B.
virginis imaginam fabricari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

panis portio, quæ eis in dies singulos concedi consueuerat, ex parte subtraheretur. Quod ut securius, omnique in oppositum formidine seclusa executioni sine fraude doloque mādaretur, carceris custodi clauēs abstulit, easq; Ismeriæ conseruandas dedit, ut sola sine comite eos accederet, eisq; panem solum & aquā deferret, idque in tam modica quantitate, ut vix per eam, nisi admodum difficulter, eorum vitam sustentare posset: hac ratione videlicet, quemadmodum etiam per continuam filia suæ cum eis conuersationem, adhuc futura sperans, ut in suam tandem pertraherentur sententiam, impiæ suæ voluntati plenè more gerentes.

*ISMERIA HORTIVM SVAVIBVS
verbis plurimū commota petit sibi ab eis B.
virginis imaginem fabricari.*

CAPVT IV.

ISmeria, Equitum blandissimis verbis pūatistq; colloquijs, vel potius instinctu diuino iam pridem permota. volens corū animos quæstionibus exagitare simul & eorundem audite responsa, carcerum custodiam lubens acceptauit, in quos summo mane subsequētis diei solam se intromisit. Portisq;

que ab ea referatis, & tribus Equitibus ab eadē humaniter saluere iussis, patris mandatum excusauit, quo fiebat vt nec cibum nec potum lautiozem, neq; etiam in maiori quantitate eis detulisset, dicens eorum nimiam obstinationem eius rei causam esse: quapropter supplicibus votis postulabat ab eis, vt eius sanum consilium sana mente amplexarentur, quo salutem animarum suarum possent procurare, à tam multis miserijs & molestijs se ipsos liberare, bona temporalia non parca possidere, tandemque ad summos honores feliciter pertingere. Iterum vero noua eos disputatione aggressus est, in cuius disputationis decursa ac discursa Equites domini nostri Iesu Christi gratia suffulti ita deducere profundissima mysteria incarnationis verbi æterni, vitam, miracula, mortem, resurrectionem & ascensionem Iesu Christi, virtutes, prærogatiuas, merita, immaculatam virginitatem ante partum, in partu & post partum gloriofissimæ Virginis Mariæ proposuerunt, propositaque explicuerunt, vt domina Isneria ex Equitum suauis mellifluaque sermone non modicè permoneretur, eorumque verba ipsi tela flammantia esse viderentur, quæ cor eius penetrabant, cordisque penetratia mirum in modum accendebant. Domum verò regressa in conclave suum se solitaria recepit, ibique spiritu gembundo graues gemitus a-

mirat

nimique suspiria emisit; Equitum autem dulcia verba, præsertim verò ea quæ de B. Mariæ Virginis excellentia & dignitate audierat in memoriam piè reuocans, eaquæ sedula mente apud se meditans, identidemquæ reuoluens magnum & singularem suauitatis gustum intra cordis medullitium sentire sibi videre visâ est, sic vt vnaquæque hora mille anni viderentur ipsi, donec crastina luce suborta carceres repetere possset, simulque hac ratione illi daretur facultas prædictos Equites audiendi de hac eadem materia differentes: qui eam ex verbis eorum mirabilem dulcedinem excipere animaduertentes, felicem rei successum sperarunt, simulque ad fidei nostræ mysteria capessenda eam idoneam facere studuerunt, sicuti etiam gloriosæ Virginis Mariæ Dei matris vitam & miracula pro suo posse ac modulo ipsi enarrare conati sunt. Vnde & accidit ipsam tantopere ijs quæ de illa dicebatur affici, vt die noctuque nihil aliud mente pertractare videretur. Et quemadmodum is qui constanter diligit, continuè imaginem rei à se amate in conspectu suo esse repositam semperque sibi adesse præsentem concupiscit ita prædictæ heroiissæ oborta est, & in dies horasque singulas accreuit voluntas quædam permagna & affectio imaginem eius conspiciendi, cuius virtutes tam varias, admirandasq;

præ-

prærogatiuas sermonibus suis & dignis præconijs antea Equites celebrarant, gloriosam videlicet Virginis Dei Genitricis. Vnde die quodam petijt ab eis vtrum penes se aliquam eius non haberent imaginem. Cui cum se non habere respondissent, subiunxit illa dicens: si possent & vellent sibi vnam fabricare, illis, inscio patre, quæ ad victum forent necessaria proferret in iusta quantitate promittens insuper se eosdem in libertatem restitutam, mediaque opportuna in Syriam, vel quo placeret, tuto redeundi præbituram. Qui ex eis maior natu erat, promisit, modò ligna & ferramenta proferret, se piam eius voluntatem executurum: Vnde plurimum exhilarata est. Verùm simulatque è carceribus illa discessit, iuniores magno stupore correpti propter fractis promissum, quod illis impossibile videbatur, non sine improperijs cum leuitatis accusabant, vtpotè qui id promiserat, ex cuius promissi violatione heroissa posset contra eos maioris odij & indignationis occasionem sumere, & tandem deterius cum eis agere. Quibus respondit ipse eos minimè debere huius rei felicem exitum in dubium vocare, sed è contra sibi certò persuadere Dominum nostrum Iesum Christum, simulque gloriosam Matrem eius, ad quorum gloriam & honorè, Hæmeriæque salutem tali se promisso obstinasset

xerat, illis hoc in negotio pia sua ope & misericordia ad futuros.

IMAGO SACRA DIVINITVS BELATA
*mirum in modum in B. virginis amplexibus
Ismeria rapuit animum & mentem.*

CAPVT. V.

DTe subsequenti ad Equites redijt secum ligna & instrumenta deferens fabricanda imagini necessaria cum copiosa annona, rogans eos vt in ea formanda adeo diligentem nauarent operam, vt in diem sequentem comperiret imaginem omni ex parte completam & absolutam. Vbi recessit heroiſſa, fratres duo iuniores denuo in stuporem propter concepti operis perseverantem in seniore voluntatem, versi, iterum eidem imprudentiam suam exprobrare ceperunt, vt pote qui vane id promississet quod prestare nullatenus posset. Sed ille hominis constantis animum preſerens dixit eis non debere Dei omnipotentiam illo modo limitare, certisque finibus & mensuris vane circumscribere, a quo, gloriosae Virginis Mariae interuentu, omne solatiu & subsidium expectare poterant & debebant: quam etiam ob causam eorum esse officium, pijs effusis precibus, pie ad eos suum captare per-

fugium